

Datum: 03.09.2024
Medij: Večernje novosti
Rubrika: Kultura
Autori: Redakcija
Teme: Dom Vojske

Napomena:
Površina: 992

Naslov: STALNO OBNAVLJANA ZAGONETKA ŽIVOTA

Strana: 24,25

У ДОМУ ВОЈСКЕ ПРВА РЕТРОСПЕКТИВА СКУЛПТУРА И ГРАФИКА АДРИАНЕ

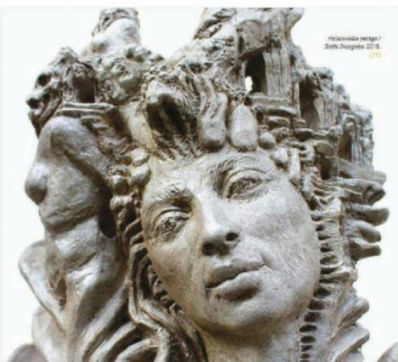
ЉУДСКО тело, које је одувек било тема западне уметности, предмет је и мог стварања. Вајар сам и мој уметнички рад одвија се око садржаја и облика које сам назвала вишеструким телом. Својим истраживањем желим да осмислим сопствену представу човека будућности.

Ово, између осталог, тврди Адриана Поповић, српска скулпторка рођена у Паризу, која ће своја дела први пут, на ретроспективи, представити нашој јавности у Великој галерији Дома Војске Србије, у петак у 19 часова. Поред 58 њених награђиваних скулптура и 30 графика, поставку "Исходишта", чији је кустос и уредник каталога Драгана Марковић, ће чинити и девет уља на платну њеног оца, једног од најзначајнијих српских и светских сликара - Љубе Поповића. Током година их је добијала на поклон, а међу њима је и његов једини аутопортрет - никад

Стално о загонетки

Миља

Мој рад спаја уметничку уметности, књижевност са актуелним догађањима која је уметнички ген и познатог архитекта Наславне вајарке Олге Јанчић

▲ "Непозната звезда 2"

У центру свега - тело

КАДА се посматрају моје скулптуре, најпре пада у очи да су оне фигуративне - тврди вајарка у аутопоетичком тексту објављеном у каталогу. - Историја уметности која ми је образовањем усађена поставила је тело у центар свега, па тако бирам да увек представљам човека (портрет, попрсје, целу фигуру, делове тела). У мом раду тело је примарно, свеприсутно и наго. Свака скулптура је сопствена целина и називам је вишеструким телом. Вишеструко тело је моја визија човека 21. века. Радови су уроњени у концепт постхуманог, коме придружују имагинарног мутанта, сајборга, човека са протезом, а сва та бића из маште истичу своју прошлу и садашњу човечност. Тела која обликујем, најчешће у глини, за мене су врста органских сајборга или органорга. Сам термин органорг дугујем Жерому Гофету, који је сасвим прионуо "уз кожу" мојих скулптура.

▲ УСПОМЕНА Љуба и Адриана

приказан, ни у Француској, ни у Србији. Али, уметнички ген наследила је и од мајке Наташе Јанчић, познатог и признатог архитекта, као и тетке Олге Јанчић, једне од најзначајнијих српских вајарки.

Поред дипломе из вајарства, образовање

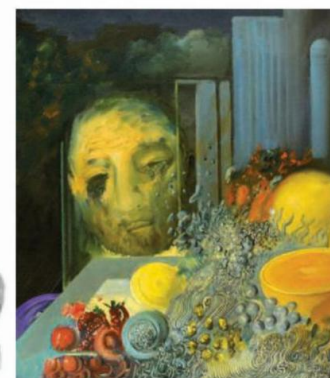
ове свестране ауторке и интелектуалке, чине и мастер из историје уметности и археологије, мастер из геофизике и докторат из пластичних уметности на Сорбони. До сада је учествовала на тридесетак групних изложби, а у богатој професионалној биографији бележи и девет самосталних изложби у Француској и Тел Авиву. Ради као професор вајарства и керамике, а ствара и живи у Паризу, са супругом Жаном и сином Миланом.

- Мој рад спаја уметничка дела из историје уметности, књижевности, филма или стрипа са актуелним догађањима која ме дотичу - пише Адриана Поповић у тексту "Човек будућности. Вишеструко тело или органорг", у каталогу београдске изложбе. - Имајући у виду моје југословенско порекло, велики број дела која ме надахњују и хране припада земљама немачке културне сфере и онима са подручја која је допуштено назвати Средња Европа. Милан Кундера дефинише тај појам као скуп земаља некадашње Аустроугарске монархије без директне везе са монархијом Хабзбурга. Појам је

Фото Промо, из каталога за изложбу

▲ "Балканске нарикаче"

▲ Љуба Поповић

ПОПОВИЋ, УЗ ДЕВЕТ НЕПОЗНАТИХ СЛИКА ЊЕНОГ ОЦА ЉУБЕ ПОПОВИЋА обнављана а живота

на Краљ

ка дела из историје
сти, филма или стрипа
има, тврди ауторка
наследила од мајке,
таше Јанчић, и тетке
Јанчић

употребљен да потврди
интелектуалну само-
сталност тог простора
наспрот Истоку или
очигледној експанзи-
ји потрошачког дру-
штва на Западу.

За своје скулптуре
каже да продужавају
токове модерне умет-
ности у кругу тема при-
роде, а да је за њихову
реализацију одабрала
древну технику моде-
лирања у глини, чак
када их прави у каме-
ну или бронзи. Мимо
видљивог, Адриана
Поповић изнад свега

зић, "Аутопортрет са воћем"

▲ "Амазонка скакаваца"

▲ "Град за народ"

▲ "Бунтовнице"

▲ "Дама једнорог"

Скуп одјека, живи организам

СА Адрианом Поповић наша тела насељавају наше светове, али и наши светови насељавају наша тела - истиче Жером Гофет. - Они су порозни, чак и избушени, нахрањени и хранљиви, осетљиви и опипани, активни и узбуркани, као микрокосмоси у којима је све распоређено и прераспоређено. Скулптуре Адриана Поповић терају нас да сагледамо и осетимо разноликост ових распореда и ових прераспореда. Оне су истовремено и скуп одјека, ткиво културе и живи организам.

ваја наше мисли и нашу осећајност да изроде хиљаду снова, тврди у каталогу Жером Гофет, француски је филозоф, члан Друштва "Непозната звезда" за проучавање научне фантастике, предавач на Медицинском факултету Лион-Ест, Универзитета "Клод Бернар" у Лиону.

- Није лако говорити о делима Адриана Поповић - тврди француски аутор чији се истраживачки рад фокусира на проширену хуманост, на филозофију тела и имаги-

нацију тела, као и на питања етике и филозофије постојања. - Она нас, као и сви велики уметници, усхићује већ на први поглед. Међутим, врло брзо тај поглед постаје збуњен, други нас води негде другде, затим трећи, четврти. Сваки следећи доноси друга и другачија открића обликујући наша размишљања и осећања.

Свако дело ове вајарке је према мишљењу њеног тумача раскрсница светова, оних личних, али и наших заједничких, универзалних, друштвених светова у слојевитој перспективи њихове историје, као и назначених светова наше вишеструке маште:

- Дакле, на њене скулптуре не треба само бацити поглед. Напротив, хајде да одвојимо време да се загледамо у њих, да их испитамо, да у њима уживамо да бисмо ценили њихово богатство. То су рогови изобиља. Одвојимо време да ослушкујемо њихове одјеке у нама, оне који нам откривају нашу сопствену машту у њеним проживљеним, згужва-

▲ "Мајка мојих јаја"

ним, сашивеним, рашивеним, поново сашивеним тканинама.

Скулптуре Адриана Поповић пре свега, истиче Гофет, носе јединство, али је то јединство помешано са спољашњим елементима:

- Оне су отворене на различите начине: отворима за дисање, прозорима и порталима, устима и шкољкама, болестима које нас узнемиравају, очима и рукама, а да не говоримо о упливу често присутне културе и историје. Укратко, сва ова дела воде у наш савремени свет, истичу његову флуидност и порозност, тело и душу. Адрианине скулптуре су стално обнављана загонетка живота у његовој моћи преображаја - закључује француски филозоф. ■